

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17Cb/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118341664
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:6118341664.7

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného zástupcom ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, zastúpenému zástupcom MST PARTNERS, s. r. o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, v konaní o zaplatenie 78,41 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa v časti 25,- € spolu s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 25,- € od 21.4.2018 do zaplatenia zamietá.

II. Žalobca má voči žalovanému právo na 32,05 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu domáhal zaplatenia sumy 78,41 €, pričom žalobu odôvodnil tak, že 16.1.2018 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Ford Focus J.: I., ktorého držiteľom bol poškodený Q., G..M..B.. so sídlom Martin. Škoda bola spôsobená prevádzkou vozidla Citroen Berlingo, EČ: H., ktoré bolo poistené u žalovaného. Držiteľom vozidla, ktorým bola spôsobená škoda bola spoločnosť H. G..M..B..

2. Poškodený si nechal vozidlo opraviť a počas opravy uzavrel Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 11/2018 dňa 17.1.2018 a prenajal si vozidlo VW Passat Variant. Nájomné bolo vyfakturované faktúrou č. 2018017, splatnou 9.2.2018 v sume 676,67 € bez DPH, pričom doba nájmu trvala od 17.1.2018 do 2.2.2018 t.j. 17 dní. Denné nájomné predstavovalo sumu 38,33 € bez DPH. Vo fakturovanej sume je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 25,- € bez DPH. 2.2.2018 poškodený postúpil pohľadávku na poistné plnenie na žalobcu.

3. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 5.4.2018 vyplýva, že došlo k skončeniu prešetrovania poistnej udalosti a 12.4.2018 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 598,26 € bez DPH. Žalovaný krátil poistné plnenie o poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla a tiež krátil poistné plnenie, ktoré znížil o náklady, ktoré by podľa názoru žalovaného vznikli s užívaním poškodeného vozidla a to vo výške 53,41 €.

4. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 18Up/711/2018, voči ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom sa opieral o rozhodnutia NS ČR a SR a uviedol, že pri nájme náhradného vozidla poškodeným je skutočnou škodou čiastka, o ktorú náklady vynaložené za nájom vozidla prevyšujú výdavky, ktoré by boli spojené s užívaním vlastného vozidla. Skutočnou škodou je cena za nájom znížená o výdavky, ktoré by poškodený vynaložil na prevádzku svojho vozidla, ktoré pre poškodenie nemohol používať. Pokiaľ ide o sumu 25,- € bez DPH, ktorá

predstavuje jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, tak žalobca nárok nepreukázal a žalovaný má za to, že predmetným poplatkom žalobca neposkytuje svojim klientom žiadnu službu.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a vo veci rozhodol rozsudkom tak, že:

I. Súd konanie v časti istiny 53,41 € spolu s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 53,41 € od 21.4.2018 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 25,- € spolu s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne, zo sumy 25,- € od 21.4.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca má voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to proti výroku II. a výroku III., podľa ktorých bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 25,- Eur spolu s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne, zo sumy 25,- Eur od 21.04.2018 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, podľa ktorého žalobca má voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Žalovaný poukázal na dôvody odvolania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP a ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ako aj, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Podľa žalovaného okresný súd nesprávne posúdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Žalovaný poukázal na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 524, § 823 Občianskeho zákonníka. Ďalej žalovaný poukázal na ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného sa mal okresný súd zaoberať naplnením predpokladov vzniku zodpovednosti prevádzkovateľa (poisteného) osobného motorového vozidla za škodu podľa ust. § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako v ďalšom nevyhnutného predpokladu vzniku povinnosti žalovaného podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. nahradiť poškodenému, resp. po postúpení pohľadávky na náhradu škody žalobcovi, škodu. Žalovaný mal za to, že v danom prípade nedošlo k účinkom platného postúpenia pohľadávky na žalobcu. Skutočnou škodou je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Škoda vzniká dlžníkovi vtedy, keď svojmu veriteľovi dlžnú čiastku zaplatil; sama skutočnosť, že veriteľ má voči dlžníkovi nejakú pohľadávku, nie je škodou (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.04.2016, sp. zn. 3Cdo 467/2013). Pokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú pohľadávku svojmu veriteľovi, čo v danom prípade poškodený žalobcovi nezaplatil, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, lebo škoda mu zatiaľ nevznikla. Podľa žalovaného poškodený doposiaľ nevynaložil náklady na užívanie náhradného osobného motorového vozidla, neplnil svoj peňažný záväzok voči žalobcovi podľa zmluvy o nájme a neuhradil mu poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie motorového vozidla, ktorý mu žalobca vyfakturoval. Poškodenému tak v zmysle právneho výkladu skutočnej škody doposiaľ nevznikla škoda, ktorej náhrady sa žalobca voči žalovanému v súdnom konaní domáhal. Na tom nemení nič podľa žalovaného ani skutočnosť, že zmluvou o postúpení pohľadávky malo dôjsť zároveň k započítaniu pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odplaty za postúpenie žalovanej pohľadávky na náhradu škody s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému na uhradenie nájomného podľa zmluvy o nájme. Samotné započítanie podľa žalovaného malo na majetkovú sféru žalobcu len ten dopad, že na jednej strane u poškodeného nedošlo k úbytku majetkových hodnôt zodpovedajúcemu peňažnému plneniu poškodeného voči žalobcovi v podobe úhrady nájomného a na druhej strane ani k rozmnoženiu majetku zodpovedajúcemu peňažnému plneniu žalobcu poškodenému v podobe zaplatenia odplaty za postúpenie pohľadávky. Podľa žalovaného okresný súd dospel po vykonanom dokazovaní k nesprávnemu právnomu záveru ak tvrdil, že žalobca je nositeľom žalobou uplatňovaného nároku.

7. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 3/2015 zo dňa 28.06.2016. Je zrejmé, aj na základe tohto rozhodnutia, že rozsah náhrady, ku ktorej je škoda povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti, t.j. v akom rozsahu náklady boli vynaložené

nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadrživanému. Okresný súd mal za preukázané, že faktúra č. 2018017 znela na sumu 676,67 Eur bez DPH a zahŕňala aj položku 25,- Eur, ktorú považoval okresný súd za škodu. Okresný súd uviedol, že takýto poplatok požičovne bežne účtujú a súvisí s údržbou motorového vozidla, a preto aj tieto náklady okresný súd považoval za účelné a považoval ich za škodu, pretože poškodený ich uhradil. Podľa žalovaného okresný súd priznal žalobcovi žalovaný nárok bez toho, aby to malo oporu vo vykonanom dokazovaní. Poškodený túto sumu žalobcovi doposiaľ neuhradil. Ak škoda doposiaľ nevznikla, tak nemôže byť ani žalobca nositeľom žalovaného nároku. Naproti tomu žalovaný na pojednávaní dňa 14.03.2019 predložil okresnému súdu viaceré rozhodnutia Okresného súdu Žilina v obdobných veciach, medzi totožnými stranami sporu, a to rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 05.10.2018, sp. zn. 6C/58/2018, rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 31.01.2019, sp. zn. 38Cb/196/2018, rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 10.01.2019, sp. zn. 10Cb/63/2018, ktoré judikovali to, že jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, ktorý žalobca uvádza v cenníku priznať nemožno, pretože z ničoho nevyplýva, že by cenník sa stal neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o nájme uzatvorenej medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom. Z ničoho nevyplývalo dojednanie o povinnosti poškodeného platiť jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, preto podľa žalovaného žalobca nebol oprávnený účtovať daný poplatok nájomcovi - poškodenému. Pokiaľ ho účtoval, išlo o neoprávnenú fakturáciu a nájomca nebol povinný daný poplatok uhradiť. Pokiaľ ho uhradil, nemôže to byť na úkor žalovaného. Podľa Okresného súdu Žilina cenník nie je dohoda medzi konkrétnymi stranami. Nemožno ho automaticky považovať za súčasť zmluvy, ktorá naň vôbec neodkazuje. Žalovaný rozhodnutia Okresného súdu Žilina na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 14.03.2019 predložil, avšak nimi sa okresný súd nezaoberal a ani nevysvetlil, prečo postupoval odlišným spôsobom.

8. Žalovaný mal za to, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný. Ďalej žalovaný návrhom zo dňa 18.03.2019 navrhoval rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa ust. § 278 CSP, pretože podľa žalovaného boli splnené podmienky na jeho vydanie. Právny zástupca žalovaného sa dňa 14.03.2019 zúčastnil pojednávania. Žalobca, ani jeho právny zástupca sa tohto pojednávania nezúčastnili. Súčasne okresný súd neuviedol, či sa z neúčasti pojednávania riadne ospravedlnili. Žalovaný preto navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa ust. § 278 CSP a priznať žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. S týmto návrhom sa okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá a žalovanému bude priznaný 100 % - ný nárok na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

9. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 29.05.2019. Uviedol, že okresný súd správnym spôsobom vyhodnotil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Pokiaľ ide o zmluvu o postúpení pohľadávky a vzájomné započítanie, tak judikatúra, ako aj odborná prax považuje započítanie za ekvivalent platenia. Ak by sa malo vychádzať z tvrdení žalovaného, t.j. že na vznik aktívnej vecnej legitímácie žalobcu „chýba“ faktický presun finančných prostriedkov poškodeného do dispozičnej sféry žalobcu, išlo by v celom rozsahu o tvrdenie nelogické a rozporné so zákonom, ako i so zásadami civilného práva. Predsa stav, kedy by sa úbytok kryl s prírastkom, by jednoznačne nastal i za predpokladu, že poškodený uhradí faktúru a následne uzavrie zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá by zachycovala už len tento právny úkon bez započítania a žalobca by poskytol poškodenému finančnú hodnotu zodpovedajúcu odplate. Účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Takýto postup pri vzájomnom vysporiadaní nárokov súvisiacich s prenájmom vozidla negatívne zasahuje do majetkových práv poškodeného a je popretím inštitútu a funkcie náhrady škody, ktorou je minimalizovať a reparovať vplyv škodovej udalosti v majetkovej sfére poškodeného. K úhrade nájomného došlo započítaním, preto existencia škody bola jednoznačne preukázaná, čo potvrdzujú aj rozhodnutia iných súdov vo väzbe na bod 5. zmluvy o postúpení pohľadávky, podľa ktorého bodu bol preukázaný aj vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Žalobca poukázal na to, že v danej veci boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu rozhodnutie okresného súdu je súladné s povahou a charakterom inštitútu započítania pohľadávok, jeho zmyslom a podstatou, ktorou je práve dohoda účastníkov tohto právneho úkonu.

10. K nesprávnym skutkovým zisteniam žalobca uviedol, že písomná zmluva o nájme náhradného motorového vozidla bola ústnou formou doplnená o dojednanie poplatku vo výške 30,- Eur, resp. 25,- Eur bez DPH. Skutočnosť, že tento poplatok nie je v nájomnej zmluve výslovne písomne zaznamenaný, nemôže zakladať záver, že poškodenému nevznikla povinnosť jeho úhrady. Poškodený bol riadne oboznámený so všetkými okolnosťami vzniku nájomného vzťahu, ako aj s obsahom nájomnej zmluvy, a preto má poplatok 30,- Eur za prevzatie a pristavenie motorového vozidla nesporný hmotno-právny základ vyplývajúci zo zmluvného vzťahu založeného nájomnou zmluvou a z hľadiska nutnosti a účelnosti jeho vynaloženia, dôvodnosti jeho uplatnenia v rámci náhrady škody je podľa názoru žalobcu táto časť krytá príčinnou súvislosťou spojenou so vznikom dopravnej nehody, pretože k vynaloženiu tejto časti nákladov by v prípade absencie vzniku samotnej poisťovnej udalosti - dopravnej nehody nedošlo. Vo vzťahu k poplatku 30,- Eur za pristavenie, prevzatie a čistenie motorového vozidla nebolo možné od poškodeného požadovať a ho zaťažovať, aby v čase vzniku situácie, kedy si musel náhradné motorové vozidlo prenajať, vyhľadávaním na trhu takej autopožičovne, ktorá tento poplatok neúčtuje alebo ho účtuje v nižšej výške. Podľa žalobcu je rozhodnutie okresného súdu súladné s vykonaným dokazovaním. Pokiaľ aj žalovaný poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Žilina, tak tieto doposiaľ nie sú právoplatné a ak niektoré z nich nadobudli právoplatnosť, tak podľa žalobcu existuje prevažujúce množstvo právoplatných rozhodnutí v obdobných veciach nielen Okresného súdu Žilina, ale aj iných súdov, ktoré uznali opodstatnenosť poplatku a podradili ho pod náklady spojené s odstraňovaním, resp. zmiernením dôsledkov škodovej udalosti na strane poškodeného.

11. Žalobca mal za to, že rozsudok okresného súdu má náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a ak je odvolateľ nespokojný s hodnotením priebehu a výsledku konania a s právnym posúdením okresného súdu, uvedené sa nedotýka toho, že ide o preskúmateľný rozsudok. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania, spolu so žiadosťou o oznámení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP na e-mailovú adresu podatelna@mullerdikos.sk <mailto:podatelna@mullerdikos.sk>.

12. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 24.06.2019. Žalovaný uviedol, že ak okresný súd v odseku 24. svojho odôvodnenia uviedol, že postupníkom zo zmluvy o postúpení bol žalovaný a malo sa jednať len o chybu v písaní, tak s týmto nie je možné súhlasiť, pretože ide o závažnú skutočnosť, na podklade ktorej okresný súd vyhodnotil, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Žalovaný postupníkom v žiadnom prípade nebol a žalovaný žiadnu zmluvu o postúpení pohľadávky so žalobcom neuzavrel. Okresný súd nepostupoval správne, ak priznal žalobcovi aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby aj v rozsahu požadovanej sumy 25,- Eur, ktorá má zodpovedať podľa záverov okresného súdu účelne vynaloženým nákladom za nutné užívanie náhradného motorového vozidla. Žalobca si je dobre vedomý rozhodnutí Okresného súdu Žilina, z ktorých je judikovaný záver, že jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, ktorý žalobca uvádza v cenníku, nemožno priznať, pretože z ničoho nevyplýva, že by cenník bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o nájme uzatvorenej medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom. Z ničoho nevyplývalo dojednanie o povinnosti platiť takýto jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, preto žalobca nebol oprávnený účtovať daný poplatok nájomcovi - poškodenému. Pokiaľ ho aj účtoval, išlo o neoprávnenú fakturáciu a nájomca nebol povinný daný poplatok uhradiť, a pokiaľ ho uhradil, tak uvedené nemôže byť na úkor žalovaného. V obdobných právnych sporových prípadoch tento nárok žalobcovi nebol priznaný. Podľa Okresného súdu Žilina cenník nie je dohoda medzi konkrétnymi stranami, a preto ho nemožno automaticky považovať za súčasť zmluvy, ktorá naň vôbec neodkazuje. Žalovaný tieto rozhodnutia okresného súdu predložil a nimi sa nijako okresný súd nezaoberal, ani nevysvetlil prečo postupoval v rozpore s týmito závermi iného okresného súdu medzi totožnými stranami sporu, ako v tomto prípade. Rozsudok je preto nepreskúmateľný. K neúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 14.03.2019 a k prípadnému ospravedlneniu neúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na predmetnom pojednávaní, sa žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vôbec nevyjadril. Žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zmeniť, žalobu zamietnuť a žalovanému priznať 100 % - ný nárok na náhradu trov súdneho konania.

13. K podaniu žalovaného zo dňa 24.06.2019 sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 08.07.2019. Uviedol, že žalovaný zopakoval svoje tvrdenia. Pokiaľ ide o právne posúdenie veci, podľa žalobcu okresný súd

nárok uplatnený žalobou správne vyhodnotil a v tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018 v obdobnej právnej veci.

14. Rozsudok Okresného súdu v Martine č.k. 17Cb/105/2018-220 zo dňa 21. marca 2019

- v napadnutom výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 25,- Eur spolu s 5 % - ným úrokom z omeškania ročne, zo sumy 25,- Eur od 21.4.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku,

- vo výroku III., podľa ktorého žalobca má voči žalovanému právo na 100 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, zrušil a v tejto časti v r á t i l vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného krajský súd uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení svojho rozsudku v potrebnom a požadovanom rozsahu nevysporiadal s obranou žalovaného voči uplatnenému nároku na zaplatenie sumy 25,- € s príslušenstvom. Okresný súd nevyjadril závery, v čom je predmetná sporová právna vec odlišná od žalovaným doložených súdnych rozhodnutí Okresného súdu Žilina, ktorými takýto jednorazový poplatok nebol priznaný s odôvodnením, že žalobca nepreukázal dohodu o účtovaní tohto poplatku, ak bolo vyjadrený len v cenníku, o ktorom nebolo preukázané v týchto iných konaniach pred Okresným súdom Žilina, že by sa stal súčasťou uzavretej zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla. Z rozhodnutia krajského súdu ďalej vyplýva, že z doteraz predložených dôkazov žalobcom, nebolo dokázané, že účtovanie jednorazového poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla 25,- € bez DPH bolo dohodnuté s poškodeným - nájomcom.

16. Po vrátení veci krajským súdom súd opätovne nariadil pojednávanie, kde nechal priestor právnym zástupcom strán sporu na vyjadrenie sa k rozhodnutiu krajského súdu. Opätovne sa oboznámil so Zmluvou o nájme č. 1/2018 na čl. 5 spisu s tým, že právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že poplatok vo výške 25,- € bez DPH bol medzi zmluvnými stranami dojednaný v ústnej forme, a to aj napriek tomu, že nie je písomne zahrnutý v predmetnej zmluve o nájme. Uviedla, že nie je písomne zahrnutý v predmetnej zmluve o nájme. Uviedla, že poškodený bol oboznámený s okolnosťami vzniku nájomného vzťahu, tiež s obsahom nájomnej zmluvy a z toho dôvodu trvá na tom, že tento poplatok bol medzi stranami dojednaný.

17. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobnú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

18. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

19. Podľa § 11 ods. 6, 7 a 8 Zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené

c) poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia

d) ak poisťovateľ nesplní svoju povinnosť podľa odseku 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

21. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).
22. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.
23. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.
24. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka strany sa môžu odchýliť o ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365, 369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743.
25. Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda SR nariadením.
26. Podľa § 1 ods.2 Nariadenia Vlády SR, namiesto úrokov z omeškania sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe ECB platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov, takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.
27. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu veci súd rozhodol po vrátení veci krajským súdom tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Súd uvádza, že 18.3.2019 žalovaný navrhol vydať rozsudok pre zmeškanie. Súd jeho návrhu nevyhovel, pretože žalobca okrem iného argumentoval hospodárnosťou konania. Súd zo spisu zistil, že žalobca ako v žalobe tak v písomnom vyjadrení k odporu uviedol všetky rozhodujúce pre neho prostriedky procesného útoku a podložil ich dôkazmi a preto súd mal za to, že nebol v konaní pasívny a z pohľadu hospodárnosti konania nebola jeho účasť nevyhnutná a preto, súd návrhu na vydanie rozsudku nevyhovel.
28. Pokiaľ ide o jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- € bez DPH tak žalobca nenavrhol žiadny ďalší dôkaz na preukázanie tohto nároku s tým, že súd sa opätovne oboznámil so zmluvou o nájme, z ktorej zmluvy nevyplýva dohoda o účtovaní tohto poplatku a ani zo zmluvy o nájme nevyplýva, že súčasťou tejto zmluvy je cenník, v ktorom je tento poplatok zahrnutý. Cenník nebol súčasťou zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla a žalobca to nepreukázal a ani netvrdil. Na druhej strane žalobca tvrdil, že tento poplatok bol dojednaný ústne, avšak toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, preto súd žalobu v tejto časti zamietol, preto že žalobca nepreukázal existenciu dohody o účtovaní tohto poplatku. teda zamietol žalobu v sume 25,- € spolu so žalobcom uplatneným príslušenstvom a to 5 % - ným úrokom z omeškania ročne, z tejto sumy od 21.4.2018 do zaplatenia.
29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP. Pôvodne sa žalobca žalobou domáhal zaplatenia sumy 53,41 €. Po podaní žaloby, priebehu konania žalovaný túto sumu zaplatil a preto konanie v tejto časti, ešte pôvodným rozhodnutím prvostupňového súdu bolo zastavené a v tejto časti zastavenie konania zavinil žalovaný a preto v tejto časti musí znášať trovy konania. Pokiaľ ide o žalobcom uplatňovanú sumu 25,- €, v tejto časti bola žaloba zamietnutá a preto v tejto časti znáša trovy konania žalobca. Celkovo si žalobca uplatnil žalobou sumu 78,41 € (53,41 € + 25,- €), čo je 100 %. Úspešný bol v sume 53,41 €, resp. v tejto časti zastavenie zavinil žalovaný, teda žalobcov úspech v tejto časti predstavuje v percentuálnom vyjadrení 68,47 % a úspech žalovaného 31,53 %, potom čistý úspech žalobcu je 32,05 % a v tejto výške súd rozhodol o tom, že žalobca má právo voči žalovanému na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.